

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111210688
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111210688.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Antónie Kandavej v právnej veci žalobcu: Y. Y. - Auto Alles, so sídlom Krpeľany, Štúrova 268, IČO: 14 186 209, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Prešov, Konštantínova 3, proti žalovaným: 1) Y. S., bytom C. W. U. XX, právne zastúpená: JUDr. Marek Gula, s.r.o., so sídlom Prešov, Hlavná 29, IČO: 47 235 438, 2) E. U., nar. XX.X.XXXX, bytom C. W. U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, v konaní o zaplatenie 2 138,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17C 115/2011-161 zo dňa 13.3.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C 115/2011-197 zo dňa 6. 6. 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok v spojení s opravným uznesením.

II. Žalované v 1. a 2. rade s ú p o v i n n é zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 118,92 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil žalovaným v rade 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi škodu vo výške 2.138,66 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.4.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalované v 1., 2. rade sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú z náhrady za súdny poplatok 128 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 948,79 Eur s tým, že tieto trovy uhradia priamo na účet právneho zástupcu žalobcu AK Valo & Partners s.r.o., Konštantínova 3, Prešov na č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v L. L. a.s. pobočka T., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vedľajší účastník je povinný nahradiť štátu na trovách konania 19,73 Eur a zaplatiť ich na účet Okresného súdu v Prešove, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej prvostupňový súd zaviazal vedľajšieho účastníka k náhrade trov štátu vo výške 19,73 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „Zodpovednosť za škodu vyvolanou prevádzkou dopravných prostriedkov podľa § 427 až 431 Občianskeho zákonníka je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Poškodený pri uplatňovaní nárokov na náhradu škodu spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov nemusí preukazovať porušenie právnej povinnosti škodcu, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou, ktorá je vlastná prevádzke dopravných prostriedkov, pričom musí byť zistené, kto je prevádzateľom dopravného prostriedku.“

Žalovaná v 1. rade je evidovaná ako majiteľ motorového vozidla Renault Thalia, ktorým jazdila žalovaná v 2. rade. Prevádzateľ dopravného prostriedku nezodpovedá za škodu spôsobenú protiprávnym úkonom, vid' § 420 Občianskeho zákonníka, ale zodpovedá za škodu spôsobenú objektívnou skutočnosťou, ktorou je nebezpečná povaha samotnej prevádzky dopravného prostriedku.

Žalovaná v 2. rade v čase spôsobenia škody riadila motorové vozidlo žalovanej v 1. rade, jej zodpovednosť vychádza z ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v 2. rade uznala, že pri vychádzaní z dvora na hlavnú cestu nedala prednosť vozidlo, ktoré riadil zamestnanec žalobcu, vytvorila náhlu prekážku pre neho, v dôsledku čoho zamestnanec žalobcu musel urobiť vyhýbací manéver, dôsledkom čoho narazil do stĺpa oplotenia a došlo k poškodeniu vozidla. Žalovaná v 1. rade ako prevádzateľ sa nezbavila zodpovednosti, pretože neuviedla žiadnu okolnosť v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka, ktorou by preukázala, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

V prejednávanej veci došlo k stretu prevádzok žalobcu a žalovanej v 1. rade a v takomto prípade sa za škodu zodpovedajú prevádzatelia podľa svojej účasti na strete a po zhodnotení všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok, najmä tých okolností, ktoré boli hlavnou príčinou vzniknutej škody a aj zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že dopravná nehoda bola spôsobená technikou jazdy žalovanej v 2. rade, ktorá ako vodička vozidla Renault Thalia v čase vychádzania z miesta ležiaceho mimo cesty, nedala prednosť v jazde vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste. Vodič žalobcu reagoval na vzniknutú prekážku primerane, ešte skôr ako je považované miesto včasnej reakcie a urobil vyhýbací manéver, pričom ak by k tomuto vyhnutiu nedošlo, došlo by k nárazu vozidla Ford Focus do ľavej zadnej časti vozidla Renault Thalia. Žalovaná v 2. rade ako vodička svojou technikou jazdy, výjazdu s vozidlom z dvora vytvorila vodičovi žalobcu jazdiacom po hlavnej ceste náhlu prekážku, čiže prekážku, pre ktorú vodič nebol schopný zastaviť z rýchlosti 50 k/h ani pri včasnej reakcii. Znalec jednoznačne potvrdil, že z technickej stránky vodička, t.j. žalovaná v 2. rade nedala prednosť v jazde vodičovi Y. J.. Z týchto záverov vyplýva, že za vzniknutú škodu zodpovedajú žalované v 1. a 2. rade, žalovaná v 1. rade ako prevádzkovateľ vozidla z hľadiska objektívnej zodpovednosti, žalovaná v 2. rade preto, že porušila právnu povinnosť, dopravný predpis a zodpovedá v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalované v rade 1., 2. podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka k náhrade škody spoločne a nerozdielne, keďže vzniknutá škoda žalobcovi je výsledkom súbežnej, od seba nezávislej činnosti viacerých škodcov, t.j. žalovaných v rade 1., 2., ktoré viedli ku vzniku jediného škodového následku.

Pokiaľ ide o spôsob a rozsah náhrady vzniknutej škody, súd o nej rozhodol podľa § 442 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka. Výšku škody mal súd preukázanú z daňových dokladov (faktúry) č. 201110047 zo dňa 1.2.2011 s pripojenými dodacími listami. Vzniknuté poškodenia vozidla žalobcu Ford Focus sú výsledkom uhýbacieho manévru vodiča žalobcu, ktorý aby sa vyhol stretu s vozidlom Renault Thalia strhol volant vpravo a vrazil do oplotenia, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu predného svetla, blatníka, nárazníkov a kapoty. Oprava týchto poškodení stála 2.138,66 Eur. Žalované aj vedľajší účastník nenamietali výšku tejto škody a keďže ju súd mal preukázanú z listinných dôkazov, v takejto výške priznal žalobcovi žiadanú náhradu škody.“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník a žalovaná v 1. rade.

Vedľajší účastník namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. V odôvodnení súd neuviedol, prečo nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Z účastníkmi opísaného nehodového deja vyplýva, že poškodené vozidlo narazilo do oplotenia rodinného domu žalovaných pod uhlom, pri ktorom muselo najprv naraziť do kovových stĺpikov oplotenia a po tomto náraze muselo byť najväčšie poškodenie nárazníka. Znalec absenciu poškodení od stĺpikov brány neodôvodnil. Na fotografiách poškodeného vozidla nie sú ryhy od nárazu na betónový múrik. Pokiaľ odvolací súd vyhovie jeho odvolaniu, predloží znalecký posudok na preukázanie svojich tvrdení o nesprávnosti záverov znaleckého posudku vypracovaného Ing. R. L..

Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že sa súd prvého stupňa nezaoberal otázkou určenia, či žalobcom uplatnená výška náhrady škody skutočne zodpovedá škode, ktorá vznikla na motorovom vozidle vo vlastníctve žalobcu. Nesúhlasili s jej výškou. Uplatnená a priznaná výška nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril navrhujúc napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Odvolačný súd v súvislosti s odvolaniami poukazuje na to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol, pričom odvolací súd si v plnom rozsahu osvojuje odôvodnenie rozhodnutia súdom, na ktoré v ostatnom odkazuje.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie o vyhovení žaloby na konštatovaní, že v prejednávanej veci došlo k stretu prevádzok žalobcu a žalovanej v 1. rade a v takomto prípade sa za škodu zodpovedajú prevádzkateľa podľa svojej účasti na strete a po zhodnotení všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok, najmä tých okolností, ktoré boli hlavnou príčinou vzniknutej škody a aj zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že dopravná nehoda bola spôsobená technikou jazdy žalovanej v 2. rade, ktorá ako vodička vozidla Renault Thalia v čase vychádzania z miesta ležiaceho mimo cesty, nedala prednosť v jazde vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) ako jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu vyžaduje, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test *conditio sine qua non* spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu.

V prejednávanej veci samotná povaha zisteného nehodového deja a jeho konkrétne prejavy postačovali pre záver o existencii adekvátnej príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a škodou. Tento záver nebol vylúčený ani samotným súdnym znalcom. Obsahom spisu je znalecký posudok Ing. R. L., v ktorom je konštatované, že charakter poškodenia vozidla technicky korešponduje s charakterom povrchu prekážky - s betónovým kamenným múrikom oplotenia rodinného domu (čl. 127).

Príčinnú súvislosť za tohto stavu nemožno totiž vylúčiť. Naopak v konaní nebol produkovaný dôkaz, ktorého výsledkom by bolo skutkové zistenie, že poškodenie motorového vozidla by nastalo aj bez protiprávneho konania žalovanej v 2. rade (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 89/2011).

Odvolačný súd poznamenáva, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi účastníkov konania v tom smere, že by bol povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd je oprávnený posúdiť všetky dôkazné návrhy a rozhodnúť o tom, ktoré z dôkazov vykoná.

V zmysle ust. § 127 ods. 1, 2 O.s.p. ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vylúčne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca. Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

Zákon neustanovuje predpoklady pre nariadenie kontrolného znaleckého posudku a ponecháva to na úvahe súdu. Jeho vypracovanie prichádza do úvahy predovšetkým vtedy, ak má súd pochybnosti o správnosti vypracovaného znaleckého posudku. Záleží však vždy na konkrétnych okolnostiach prípadu a na úvahe súdu, či sa vzniknuté pochybnosti podarí odstrániť alebo nie. Súdnym znalcom sa vyporiadalo s nehodovým dejom a všetky sporné otázky boli zodpovedané. Samotné žalované so znaleckým posudkom vyjadrilo súhlas a nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania považovali za nevhodné. Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka sú preto nedôvodné.

Nedôvodné sú i odvolacie námietky žalovanej v 1. rade, pokiaľ namieta výšku škody. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaná v 2. rade výšku škodu neuznala, zdala sa jej príliš vysoká. Po oboznámení sa s faktúrami a podkladmi, výšku škody uznala. Aj žalovaná v 1. rade súhlasila so závermi znaleckého dokazovania a tiež považovala nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania za nevhodné, keďže žalovaná v 2. rade sa vyjadrila a uznala svoju zodpovednosť (č. l. 157 spisu). Nežiadala znalecké dokazovanie (čl. 97). Vedľajší účastník navrhol znalecké dokazovanie čo do priebehu dopravnej nehody a k ďalším otázkam, ktoré pre znalca naformuluje. Výška škody, na úhradu ktorej boli žalované zaviazané, vyplýva z obsahu spisu (čl. 5-6).

Odvolačný súd v súvislosti s priznanou náhradou škody navyše poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.2221/07, v zmysle ktorého pokiaľ ide o obnovenie pôvodného majetkového stavu, nie je možné inak, než za použitia nových náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, preto nemožno prenášať na náhradu nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a tak ho neodôvodnene znevýhodňovať proti škodcovi. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s tým, že v danej veci treba prihliadať aj na to, že v prípade havarovaného vozidla, hoci aj opraveného náhradnými dielmi, je jeho skutočná hodnota vždy nižšia, než pôvodná hodnota použitého vozidla. V neposlednom rade treba vziať do úvahy i to, že poškodenému bolo ono diskutabilné zhodnotenie vozidla v podstate protiprávnym konaním vnútené. Totiž žalobca, nebyť dopravnej nehody spôsobenej žalovanou, nemal dôvod zameniť si náhradné diely v takom rozsahu, množstve a cene, ako bol nútený vykonať po škodovej udalosti.

Za takejto situácie, keď všetky námietky odvolateľov sú neopodstatnené, odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením postupom vyplývajúcim z ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Úspešný žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. za jeden úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu vychádzajúce z hodnoty predmetu sporu vo výške 91,29 Eur, režijný paušál 7,81 Eur a 20% DPH, spolu vo výške 118,92 Eur, ktorú sú žalované v 1. a 2. rade povinné uhradiť na účet jeho právneho zástupcu v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.